හොදම ගුරුතුමිය

මෙය වසර ගණනාවනට පෙර පාසලක පහළ පන්තියක ගුරුවරියක් මුහුන දුන් සිද්ධියකි. ඇය 5 වසර පන්ති භාර ගුරුතුමිය වූ අතර නව වසරේ ඇගේ නව පන්තිය ඉදිරියට පැමිණි ඇය ගුරුවරුන් පොදුවේ පවසන බොරුවක් ළමුන් හා පැවසුවාය. එනම් ඇය පන්තියේ ළමුන් සියලු දෙනාටම එක හා සමානව ආදරය කරන බවත් ඔවුන් සියලු දෙනා ඇයට එක හා සමාන බවත්ය....

ඇගේ මෙම වැකිය බොරුවක් වීමට ආසන්නතම හේතුව වූයේ පන්තියේ ඉදිරිපස පේලියේ වාඩි වී සිටි ටෙඩී නම් කුඩා දරුවාය.. සෑම දිනකම තම සිරුරට වඩා විශාල වූ අපිරිසිදු ඇදුම් හැද පාසලට පැමිනෙන ඔහු අසලින් සැර දහඩිය ගඳක් පිටවූයේ ඔහු දිනපතා ස්නානය නොකරන නිසා විය යුතුය.. ඔහුට මිතුරන් සිටියේ නැත. විවේක කාලයේ අනෙක් දරුවන් ක්රීඩා කරන විට ටෙඩී සිටියේ හුදකලාව බලා ගත් වන බලාගෙනය. ගුරුතුමියගේ සිතේ මුලින් ඔහු පිලිබද මද නොරිස්සුමක් පමනක් තිබුන නමුත් කල් යාමේදී එය වර්ධනය වූ අතර අවසානයේ ටෙඩී පිලිබද සියුම් වෛරයක් දක්වා එය වැඩි දියුණු විය. ඔහුගේ විභාග ප්රශ්ණ පත්ර පරීක්ෂා කිරීම ඇය මහත් උනන්දුවෙන් සිදු කල අතර රතු පෑනකින් ඔහුගේ වැරදි උත්තර විශාල කතිරයකින් කපා ප්රශ්ණ පත්තරයට ඉහලින් විශාල "ත" අකුරක් දැමීමෙන් ඇයට සියුම් සතුටක් දැනුනි.

පන්තියේ සෑම සිසුවෙකුගේම අතීත වාර්තා පරීක්ෂා කිරීම පාසලේ නීතියක් වුවත් ගුරුතුමිය සිතා මතාම ටෙඩීගේ වාර්තා ගොන්නේ පහලටම දැම්මේ ඔහු සමග පැවති වෛරය නිසාමයි. නමුත් අවසානයේ ඇය ටෙඩීගේ වාර්තා පරීක්ෂා කල විට ඇය විශ්මයට පත් විය.

ටෙඩීගේ පලමු වසරේ ගුරුවරිය ඔහු පිලිබදව තබා තිබුනේ මේ ආකාරයේ සටහනක්

"නිතරම සිනාමුසුව ඉන්න ටෙඩී අති දක්ෂ සිසුවෙක්. තමන්ට පැවරෙන වැඩ කොටස හොදින් පිරිසිදුව නිම කරන ඔහු ඉතාමත් යහපත් ගතිගුණ සහිත ළමයෙක්, ඔහු වැනි සිසුවෙක් පන්තියේ සිටීම සතුටට කරුණක්"

දෙවන වසරේ ගුරුතුමියගේ සටහන මේ ආකාරයි.

"ටෙඩී විශිෂ්ඨ දරුවෙකි. පන්තියේ අනෙක් ළමුන් අතර ඔහු කැපී පෙනෙයි. අනෙක් සිසුන් ටෙඩීට බෙහෙවින් ප්රිය නමුත් වසර අවසාන භාගයේදී මවගේ රෝගී තත්වය නිසා ඔහු බෙහෙවින් කම්පාවට පත් වී ඇති බව පෙනී යයි."

තෙවන වසරේ ගුරුතුමියගේ සටහන මෙසේයි.

"ඔහුගේ මවගේ මරණය ඔහුට විශාල බලපෑමක් එල්ල කර ඇති අතර සාමාන්ය තත්වයට පැමිනීමට ඔහු විශාල ලෙස උත්සහ කලත් ඔහුගේ පියාගෙන් ඊට සහයක් නොමැති බව පෙනී යයි. මෙම තත්වයට ඉක්මන් පිලියමක් නොයෙදුවහොත් ඔහුගේ අධ්යාපනය කඩාකප්පල් විය හැකි ඉව මගේ හැගීමයි.

හතර වසරේ ගුරුතුමියගේ සටහන මේ ආකාරයි.

"පාසල් කටයුතු පිලිබදව ඔහුගේ උනන්දුව අවම අතර බොහෝ විට පන්ති කාමරයේදී නිදා ගනී බොහෝ විට හුදකලාව සිටින අතර යහලුවන් නොමැත."

ටෙඩීගේ අතීත වාර්තා කියැවූ ගුරුතුමියට ඔහුගේ තත්වය වැටහුනු අතර ඇයට ඇය පිලිබදව දැනුනේ විශාල ලැජ්ජාවකි. ඒ මුල් පාසල් වාරයේ අවසන් දිනය අතර ඔහුගේ අතීත වාර්තා කියැවීමට මෙතරම් පමා වීම පිලිබදව ඇය පසු තැවුනි.

පාසල් සම්ප්රදායට අනුව මුල් පාසල් වාරයේ අවසන් දිනයේ සෑම සිසුවෙකුම පන්ති භාර ගුරුතුමියට කුඩා ත්යාගයක් පරිත්යාග බල යුතු අතර ටෙඩී ඇයට පරිත්යාග කල ත්යාගය දුටු ඇගේ සිතේ ඔහු පිලිබදව හට ගත් ශෝකය තවත් වැඩි විය. අනෙක් සැම සිසුවෙක්ම ඉතා ලක්ෂණ දවටන කොල වලින් ත්යාග ඔතා විසිතුරු ලෙස ඒවා සකසා තිබූ නමුත් ටෙඩීගේ ත්යාගය අවලක්ෂණ ලෙස ඔතා තිබුනේ රළු බ්රවුන් පේපර් කවරයකිනි.

අනෙක් සිසුන් ඉදිරියේ ඇය ටෙඩීගේ පාර්සලය විවෘත කල අතර එහි වූ පරණ තාලයේ ඇට මාලය සහ අඩක් හිස් වූ සුවද විලවුන් බෝතලය දුටු සමහර සිසුන් සිනා සුනේ ටෙඩීට සරදම් කිරීමටයි. ගුරුතුමිය සිසුන් ගේ සිනහව වැලැක්වූයේ ඇට මාලය ඉතා ලස්සන බව පවසා එය පැලදීමෙනි. සුවද විලවුන් ස්වල්පයක් ගල්වා ගැනීමටත් ඇය අමතක කලේ නැත. එය ඇය ජීවිතයේ ලද හොදම ත්යාගය බව ඇය පන්තිය ඉදිරියේ පැවසීය.

පාසල අවසානයේ අනෙක් සිසුන් පිට වූ පසු ගුරුතුමිය ලගට පැමිනි ටෙඩී සිහින් ස්වරයෙන් මෙසේ පැවසීය.

"අද මිස් ලග අපේ අම්මාගේ සුවද එන්නේ....."

ඔහු පරිත්යාග කර තිබුනේ ඔහුගේ මව පාවිච්චි කරමින් සිටි සුවද විලවුන් කුප්පියක් බව ඇයට වැටහුනේ ඒ මොහොතේයි.

එදින පටන් ගුරුතුමිය ටෙඩීට විශේෂ අවධානයක් යොමු කල අතර මදින් මද ඔහුගේ සුපුරුදු දක්ෂතා මතු වන ආකාරයක් පෙනුනි. ඇය ඔහුව වඩ වඩා ධෛර්යමත් කරන විට ඔහුගේ හැකියාවන් වඩ වඩා ඔප මට්ටම් වූ අතර වසර අවසානය වන විට පන්තියේ සිටි දක්ෂතම සිසුන් ගෙන් අයෙක් වීමට ටෙඩී සමත් වුනා.

වසර අවසානයේ ඔවුන් වෙන් වූ නමුත් තවත් වසරක් අවසානයේ ඇයට ටෙඩීගෙන් ලැබුනු ලිපියක සටහන්ව තිබුනේ ඔහුගේ ජීවිතයේ ඔහුට හමු වූ හොදම ගුරුතුමිය ඇය බවයි.

තවත් වසර කිහිපයකින් එවා තිබූ තවත් ලිපියකින් ඔහු පවසා තිබුනේ පාසල් අධ්යාපනය අවසන් බවයි. ජීවිතයේ ඔහුට හමු වූ හොදම ගුරුතුමිය ඇය බව සටහන් කිරීමටත් ඔහු අමතක කර තිබුනේ නෑ.

කාලය වේගයෙන් ගෙවී ගිය අතර තවත් වසර කීපයකින් ඇයට ඔහුගෙන් තවත් ලිපියක් ලැබුනා, ඔහු දැන් විශ්ව විද්යාලයේ අධ්යාපනය ලබන බව එහි සටහන් කර තිබූ අතර සුපුරුදු ලෙස තවමත් ජීවිතයේ ඔහුට හමු වූ හොදම ගුරුවරිය ඇය බව සදහන් කිරීමටත් ඔහු අමතක කර තිබුනේ නෑ.

තවත් වසර කීපයකින් ඔහුගෙන් තවත් ලිපියක් ලැබුනා. මේ වන විට ඔහු විද්යාවේදී උපාධිය අවසන් කර තිබූ අතර තව දුරටත් අධ්යාපනය සිදු කරන බව ඔහු දන්වා තිබුනා.

"මගේ ජීවිතේ මට හමුවුන හොදම ගුරුතුමිය ඔබයි." කියා සටහන් කරන්නටත් ඔහු අමතක කලේ නෑ.

තවත් වසර ගණනාවකින් ලැබුනු ලිපියකින් ඔහු දන්වා තිබුනේ ඔහුට හමු වූ ජීවන සහකාරිය පිලිබදවයි.

"මම ඊළග මාසේ ඇයව විවාහ කර ගන්නවා. මගේ තාත්තා ගිය අවුරුද්දේ මිය ගියා. ඔහු මිය යන්න කලින් මගෙන් ඉල්ලා සිටියා විවාහ දිනයේ මගේ දෙමව්පියන් වෙනුවට ඔබව සහභාගි කර ගන්නා ලෙස. මිස් එනවා නේද ? මට ජීවිතේ හමු වුන හොදම ගුරුතුමිය ඔබයි." මේ වන විට ඔහු ආචාර්ය ටෙඩී.

ගුරුතුමිය විවාහයට සහභාගි වූ අතර පස් වන වසරේදී ටෙඩී ඇයට තෑගි කල ඉතා පරණ ඇට මාලය පැලදීමටත් ඒ සුවද විලවුන් ගැල්වීමටත් ඇය අමතක කලේ නෑ. ඔහුට වැටහුනේ තම මව පැමින සිටින බවක්, ඇයව වැලද ගත් ඔහු ඇගේ කනට කර මෙසේ මිමිනුවා.

"පස්වෙනි පන්තියේදී මගේ ජීවිතය වෙනස් කලාට ඔබට ගොඩක් ස්තූතියි මිස්..... එදා මගේ අම්මගේ පරණ ඇට මාලෙයි පාවිච්චි කරපු සුවද විලවුන් බෝතලෙයි තෑගි දීපු වෙලාවේ ඒවා පන්තිය ඉස්සරහා අගය කරලා මම වැදගත් පුද්ගලයෙක් බව මට වටහල දුන්නට ඔබට ස්තූතියි. එදා තමා මගේ ජීවිතයේ වැදගත්ම දවස.....
"ඔබයි මග් ජීවිතේ හමු වුන හොදම ගුරුතුමිය"

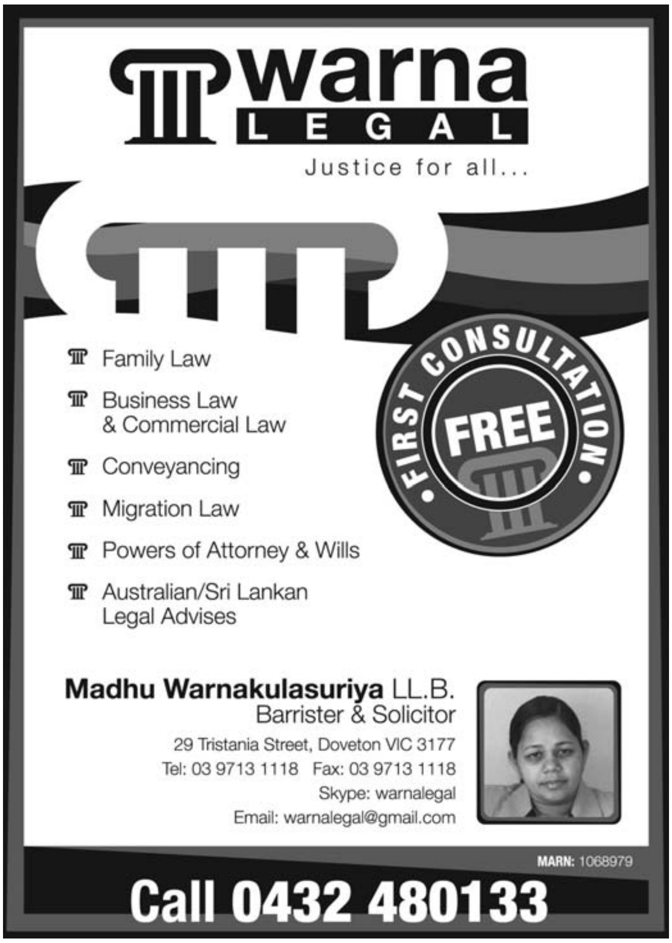

From Page 31

"Shhhh Anna, wait" He said sitting her down on a chair.
"Jai!!" She said playfully

"Okay okay you can open your eyes now" he removed his hands and allowed her to see what was in front of her.

She opened her eyes and saw a huge cake on the table – with happy birthday Anna written on it. It was two tiered and had a beautiful icy white icing on top. Marzipan flowers were sprawled all over it surrounded by leaves that were iced on. She had completely forgotten her birthday! She turned around and saw Jai smiling cheekily. She got off the chair and jumped onto him, hugging him tightly.

"You remembered!!"
"I would never forget loser" he said laughing
Anna punched him playfully and sat back down on the chair.
"This looks so yumm! Can I eat some?"
"Not yet! I have to give you your present"

"Oh? You got me a present?"

He handed her an envelope and a small box wrapped in red paper. She loved presents and felt spoilt like a child. Steadily she unwrapped the box and opened it. A pair of beautiful earrings shone back at her.

"Jai! These look expensive" She said worried that he had wasted money on her
"Anna, do you like them?"
"Yes offcourse silly! But you shouldn't have – You're so sweet" She said turning around and hugging him again.

"Open the envelope" he urged

She opened it slowly without ripping the edges. She found two tickets to the annual ball inside. She had always wanted to go as a child and had on many occasions expressed an interest to both the guys. Back then, they had not listened to her but obviously Jai had remembered!

"Oh my god Jai!!! You remembered! And you got tickets! I'm so excited" She started jumping around doing weird dance moves pretending to dance with a partner. Jai went up to her and tapped her gently on the shoulder.

"May I have this dance?" he said offerings hand to her. She took it excitedly and they twirled around randomly. Jai was a very good dancer and had always been. Anna on the other had known she couldn't dance at all. Raj had taken ball room dancing in America and had told Anna over the internet a couple of months ago that he had won first prize in a competition. At that time she was shocked, because it seemed unlike him – shy and introverted to enter such competitions.

"Jai?"
"hmmm?"
"You're not doing all this with hopes are you?" She asked feeling sad.

"No – because you're my best friend Anna, that's all – don't worry, no pressure" he replied.

A knock at the door broke their lame dance routine. She ran to open it feeling ever so happy. Raj was standing at the door holding a card. He looked at her and she forgot where she was, overcome by her desire for him. \

To be continued